

12898 *LLEI 16/1994, de 7 de juny, per la qual es modifica la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries.* («BOE» 136, de 8-6-1994.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, va establir el vigent règim de la imposició indirecta de Canàries, amb la creació de l'impost general indirecte canari i l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries.

Amb aquests tributs s'implanta una fiscalitat indirecta moderna que, respectant l'especialitat canària, adequa les figures impositives que s'han d'aplicar en aquestes illes a les existents a la Comunitat Econòmica Europea, alhora que garanteix els ingressos de les corporacions locals.

Aquest règim fiscal es va modificar parcialment pel Reial decret llei 7/1993, de 21 de maig, que va recollir els canvis més urgents derivats de la reforma de l'impost sobre el valor afegit, produïda mitjançant la Llei 37/1992, de 28 de desembre, però ara també és necessari i urgent completar la seva modificació amb la finalitat de donar operativitat als principis essencials del règim econòmic fiscal de Canàries.

A més, els canvis que s'han d'introduir en l'impost general indirecte canari afecten en bona mesura determinats procediments especials per a la deducció i regularització de les quotes suportades per l'adquisició de béns i serveis, l'aplicació del qual després d'iniciat un any natural dificultaria molt la gestió de l'impost.

Aquestes raons van justificar que la nova reforma del règim fiscal de Canàries es realitzí mitjançant reial decret llei perquè la seva vigència pugui coincidir amb el començament de l'any 1994. Posteriorment, i en el curs del tràmit de la seva convalidació pel Congrés dels Diputats, el ple d'aquest va acordar en la sessió de 20 de gener de 1994 la seva tramitació com a projecte de llei, la qual cosa ha donat lloc a aquesta Llei.

Les modificacions es refereixen als dos tributs esmentats anteriorment del règim fiscal canari.

En relació amb l'impost general indirecte canari, es precisa la seva compatibilitat amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i la no-subjecció de les transmissions globals, s'aclareix la tributació de les operacions relatives als ens públics i s'estableix la configuració dels drets reals sobre béns immobles com a prestacions de serveis.

En el capítol de les exempcions, es delimita l'abast dels beneficis fiscals corresponents a les agrupacions d'interès econòmic, a les segones transmissions d'edificacions i als arrendaments de terrenys i habitatges, i s'estableix la facultat de renunciar a les exempcions relatives als béns immobles.

També s'introdueixen modificacions en la localització del fet imposable, amb l'objectiu que no es produeixin sobre imposicions o supòsits de no-imposició entre l'impost general indirecte canari i l'impost sobre el valor afegit, en la repercussió de l'impost per flexibilitzar la seva aplicació, en les deduccions de les quotes suportades i en els procediments de regularització dels béns d'inversió i de les quotes suportades abans de l'inici de les activitats

amb fins de simplificació i reducció de costos per a l'empresari.

En l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries, es modifiquen les exempcions aplicades a les importacions per establir un règim de beneficis fiscals coherent amb l'impost general indirecte canari i amb l'impost sobre el valor afegit, que ha de permetre més facilitat en l'aplicació de tots aquests tributs.

També s'estableix per als dos impostos un quadre específic d'infraccions i sancions, adequat al fet imposable importació de béns propis d'aquests.

Finalment, es reconeix als empresaris el dret de recuperar l'impost repercutit i no satisfet pels subjectes passius declarats en fallida o suspensió de pagaments per millorar les seves condicions de competitivitat.

Article primer. Impost general indirecte canari.

Els preceptes de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, relatius a l'impost general indirecte canari i que es detallen a continuació, queden redactats de la manera que s'indica.

U. El número 4 de l'article 4t queda redactat de la manera següent:

«4. Les operacions subjectes a aquest impost no estan subjectes al concepte "transmissions patrimonials oneroses" de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les operacions que s'indiquen a continuació:

a) Els lliuraments i arrendaments de béns immobles, així com la constitució o transmissió de drets reals d'ús o gaudi que recaiguin sobre aquests, quan estiguin exempts de l'impost, llevat dels casos en què el subjecte passiu renunciï a l'exempció en les circumstàncies i amb les condicions recollides a l'article 10, número 4, d'aquesta Llei.

b) Les transmissions de valors a què es refereix l'article 108, apartat dos, números 1r i 2n, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, segons la redacció establerta per la disposició addicional dotzena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.»

Dos. S'introdueixen les següents modificacions a l'article 5è:

A) S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat primer del número 2, redactat de la manera següent:

«No obstant això, no tenen la consideració d'empresaris o professionals els qui realitzen exclusivament lliuraments de béns o prestacions de serveis a títol gratuït, sense perjudici del que estableix l'apartat següent.»

B) A la lletra a) del número 4 de l'article 5è, s'hi afegeix el paràgraf final següent:

«En particular, tenen aquesta consideració els arrendadors de béns i els qui constitueixen, amplien o transmeten drets reals d'ús o gaudi sobre béns immobles.»

C) Se suprimeix el segon paràgraf de la lletra b) del número 4 de l'article 5è, el número 5 següent passa a ser número 6 d'aquest article i s'hi introdueix un nou número 5 amb la redacció següent:

«5. Als efectes d'aquest impost, es consideren edificacions les construccions unides permanentment a terra o a altres immobles, efectuades tant sobre la superfície com en el subsòl, que siguin susceptibles d'utilització autònoma i independent.

En particular, tenen la consideració d'edificacions les construccions que a continuació es detallen, sempre que estiguin unides a un immoble de manera fixa, de manera que no se'n puguin separar sense trencar la matèria ni deteriorar l'objecte:

- a) Els edificis; es considera com a tals tota construcció permanent, separada i independent, concebuda per ser utilitzada com a vivenda o per servir a l'exercici d'una activitat econòmica.
- b) Les instal·lacions industrials no habitables, com ara dics, tancs o carregadors.
- c) Les plataformes per a exploració i explotació d'hidrocarburs.
- d) Els ports, aeroports i mercats.
- e) Les instal·lacions d'esbarjo i esportives que no siguin accessoris d'altres edificacions.
- f) Els camins, carreteres, autopistes i altres vies de comunicació terrestres, així com els ponts o viaductes i túnels relatius a aquestes.
- g) Les instal·lacions fixes de transport per cable.

No tenen la consideració d'edificacions:

- a) Les obres d'urbanització de terrenys i en particular les de proveïment i evacuació d'aigües, subministrament d'energia elèctrica, xarxes de distribució de gas, instal·lacions telefòniques, accessos, carrers i voreres.
- b) Les construccions accessoris d'explotacions agrícoles que guarden relació amb la naturalesa i destinació de la finca encara que el titular de l'explotació, els seus familiars o les persones que treballen amb ell hi tinguin l'habitatge.
- c) Els objectes d'ús i ornamentació, com ara màquines, instruments i estris, i altres immobles per destinació a què es refereix l'article 334, números 4 i 5, del Codi civil.
- d) Les mines, pedreres o abocadors d'escòries, pous de petroli o de gas o altres llocs d'extracció de productes naturals.»

Tres. L'apartat 1r del número 2 de l'article 6è queda redactat de la manera següent:

«1r El subministrament de productes informàtics normalitzats, inclosos el suport i els programes o informacions incorporades a aquest.

Es consideren productes informàtics normalitzats els d'aquesta naturalesa que s'hagin produït en sèrie, de manera que puguin ser utilitzats indistintament per qualsevol consumidor final.»

Quatre. S'afegeix el següent apartat 16è al número 2 de l'article 7è:

«16è El subministrament de productes informàtics específics; es considera accessori a la prestació del servei el lliurament del suport corresponent.

Es consideren productes informàtics específics els d'aquesta naturalesa que hagin estat produïts previ encàrrec del client.»

Cinc. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 9è:

A) L'apartat primer d'aquest precepte queda redactat com s'indica a continuació:

«1r Les transmissions següents de béns i drets:

- a) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu realitzada a favor d'un sol adquirent, quan aquest continuï l'exercici de les mateixes activitats empresarials o professionals del transmissor.

- b) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu o dels elements patrimonials afectes a una o diverses branques autònomes de l'activitat empresarial del transmissor, en virtut de les operacions a què es refereix l'article 1 de la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i reglaments de les Comunitats Europees, sempre que les operacions tinguin dret al règim tributari regulat en el títol primer de la Llei esmentada.

Als efectes que preveu aquesta lletra, s'entén per branca d'activitat la definida al número quatre de l'article 2 de la Llei esmentada en el paràgraf anterior.

- c) La transmissió per causa de mort de la totalitat o una part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, realitzada a favor dels adquirents que continuïn l'exercici de les mateixes activitats empresarials o professionals del transmissor.

Quan els béns i drets transmesos es desafectin posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no-subjecció prevista a les lletres a) i c) d'aquest apartat, la transmissió està subjecta a l'impost en la forma establerta per a cada cas en aquesta Llei.

Els adquirents dels béns compresos en les transmissions que es beneficiïn de la no-subjecció establerta en aquest apartat se subroguen, respecte als esmentats béns, en la posició del transmissor quant a l'aplicació de les normes que contenen l'article 10, número 1, apartat 22), i els articles 37 a 44 d'aquesta Llei.»

B) L'apartat 9è queda redactat de la manera següent:

«9è Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats directament pels ens públics si s'efectuen mitjançant una contraprestació de naturalesa tributària.

Tampoc estan subjectes a l'impost els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats directament pels ens públics si s'efectuen en l'exercici d'una activitat empresarial o professional les operacions principals de la qual es realitzen mitjançant una contraprestació de naturalesa tributària.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, es consideren operacions principals les que representin almenys el 80 per 100 dels ingressos derivats de l'activitat.

Els supòsits de no-subjecció a què es refereix aquest número no s'apliquen si aquests ens actuen per mitjà d'una empresa pública, privada, mixta o, en general, d'empreses mercantils.

No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquest número, estan subjectes a l'impost, en tot cas, els lliuraments de béns i prestacions de serveis que els ens públics realitzen en l'exercici de les activitats que s'esmenten a continuació:

- a) Distribució d'aigua, gas, calor, fred, energia elèctrica i altres modalitats d'energia.

- b) Transports de persones i béns.

- c) Serveis portuaris i aeroportuaris, excepte si corresponen a activitats de transport entre illes de l'arxipèlag canari.

- d) Obtenció, fabricació o transformació de productes per a la seva transmissió posterior.

- e) Intervenció sobre productes agropecuaris dirigida a la regulació del mercat d'aquests productes.

- f) Explotació de fires i d'exposicions de caràcter comercial.
- g) Emmagatzematge i dipòsit.
- h) Les d'oficines comercials de publicitat.
- i) Explotació de cantines i menjadors d'empreses, economats, cooperatives i establiments similars.
- j) Les d'agències de viatges.
- k) Les comercials o mercantils dels ens públics de ràdio i televisió, incloses les relatives a la cessió de l'ús de les seves instal·lacions.
- l) Les d'escorxador.»

Sis. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 10:

A) A l'apartat 3) del número 1 s'hi afegeix un paràgraf final amb el text següent:

«Aquesta exempció afecta la mateixa assistència prestada per psicòlegs, logopedes i òptics, diplomats en centres oficials o reconeguts per l'Administració.»

B) L'apartat 6) del número 1 queda redactat de la manera següent:

«6) Els serveis prestats directament als seus membres per unions, agrupacions o entitats autònomes, incloses les agrupacions d'interès econòmic, constituïdes exclusivament per persones físiques o jurídiques que exerceixen essencialment una activitat exempta o no subjecta a l'impost, si es donen les condicions següents:

- a) Que aquests serveis s'utilitzin directament i exclusivament en aquesta activitat i siguin necessaris per a l'exercici d'aquesta.
- b) Que els membres es limitin a reemborsar la part que els correspongui en les despeses fetes en comú.
- c) Que es reconegui prèviament el dret a l'exempció en la forma que determini el Reglament de l'impost.

A aquests efectes, s'entén que els membres d'una entitat exerceixen essencialment una activitat exempta o no subjecta a l'impost quan el volum total anual de les operacions efectivament gravades per l'impost no excedeix el 10 per 100 del total de les realitzades.

L'exempció no afecta els serveis prestats per les societats mercantils.»

C) Es modifica la redacció de l'apartat 13) del número 1 de la manera següent:

«13) Els serveis prestats per entitats de dret públic, federacions esportives o entitats o establiments esportius privats de caràcter social, als qui practiquen l'esport o l'educació física, sigui quina sigui la persona o entitat a càrrec de la qual es realitza la prestació, sempre que aquests serveis estiguin directament relacionats amb les pràctiques i les quotes no superin les quantitats que s'indiquen a continuació:

Quotes d'entrada o admissió: 240.000 pessetes.
 Quotes periòdiques: 3.600 pessetes mensuals.

Aquestes quanties es poden modificar a la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any.»

D) Es fa una nova redacció de les lletres i) i j) de l'apartat 18) del número 1:

«i) La gestió i el dipòsit de les institucions d'inversió col·lectiva, dels fons de pensions, de regulació del mercat hipotecari, de titulització hipotecària i

col·lectius de jubilació, constituïts d'acord amb la legislació específica.

j) Els serveis d'intervenció prestats per fedataris públics en les operacions exemptes a què es refereixen les lletres anteriors d'aquest apartat i en les operacions de la mateixa naturalesa no realitzades en l'exercici d'activitats empresarials o professionals.»

E) L'apartat 22) del número 1 queda redactat de la manera següent:

«22) Els segons i ulteriors lliuraments d'edificacions, inclosos els terrenys on estiguin enclavades, quan tinguin lloc una vegada acabada la construcció o rehabilitació.

Els terrenys en què estiguin enclavades les edificacions han d'incloure aquells en els quals s'han realitzat les obres d'urbanització accessòries a aquestes. No obstant això, tractant-se d'habitatges unifamiliars, els terrenys urbanitzats de caràcter accessori no poden excedir els 5.000 metres quadrats.

Als efectes del que disposa aquesta Llei, es considera primer lliurament el realitzat pel promotor que té per objecte una edificació la construcció o rehabilitació de la qual estigui acabada. No obstant això, no té la consideració de primer lliurament el realitzat pel promotor després de la utilització ininterrompuda de l'immoble per un termini igual o superior a dos anys pel propietari o per titulars de drets reals d'ús o gaudi o en virtut de contractes d'arrendaments sense opció de compra, llevat que l'adquirent sigui qui va utilitzar l'edificació durant aquest termini. A aquests efectes, no es computen els períodes d'utilització d'edificacions pels adquirents d'aquests en els casos de resolució de les operacions en virtut de les quals es van efectuar les transmissions.

Les transmissions no subjectes a l'impost en virtut del que estableix l'article 9, apartat 1r, d'aquesta Llei no tenen, si s'escau, la consideració de primer lliurament als efectes del que disposa aquest apartat.

L'exempció no s'estén:

a) Als lliuraments d'edificacions efectuats en l'exercici de l'opció de compra inherent a un contracte d'arrendament, per empreses dedicades habitualment a dur a terme operacions d'arrendament financer.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, el compromís d'exercir l'opció de compra davant de l'arrendador s'assimila a l'exercici de l'opció de compra.

b) Als lliuraments d'edificacions per a la seva rehabilitació immediata per l'adquirent.

c) Als lliuraments d'edificacions que siguin objecte de demolició amb caràcter previ a una nova promoció urbanística.»

F) L'apartat 23) del número 1 queda redactat de la manera següent:

«23) Els arrendaments que tinguin la consideració de serveis d'acord amb el que disposa l'article 7 d'aquesta Llei i la constitució i transmissió de drets reals d'ús i gaudi, que tinguin per objecte els béns següents:

a) Terrenys, incloses les construccions immobiliàries de caràcter agrari utilitzades per a l'explotació d'una finca rústica.

Se n'exceptuen les construccions immobiliàries dedicades a activitats de ramaderia independent de l'explotació del sòl.

b) Els edificis o parts d'aquests destinats exclusivament a habitatges, inclosos els garatges i annexos accessoris a aquests últims i els mobles, arrendats conjuntament amb aquells.

L'exempció no comprèn:

a') Els arrendaments de terrenys per a estacionament de vehicles.

b') Els arrendaments de terrenys per a dipòsit o emmagatzematge de béns, mercaderies o productes, o per instal·lar-hi elements d'una activitat empresarial.

c') Els arrendaments de terrenys per a exposicions o per a publicitat.

d') Els arrendaments amb opció de compra de terrenys o habitatges el lliurament dels quals estigui subjecte a l'impost i no n'estigui exempt.

e') Els arrendaments d'apartaments o habitatges moblats quan l'arrendador s'obligui a la prestació d'algun dels serveis complementaris propis de la indústria hotelera, com ara els de restaurant, neteja, rentada de roba i altres d'anàlegs.

f') Els arrendaments d'edificis o part d'edificis per ser subarrendats.

g') Els arrendaments d'edificis o part d'edificis assimilats a habitatges d'acord amb el que disposa la Llei d'arrendaments urbans.

h') La constitució o transmissió de drets reals d'ús o gaudi sobre els béns a què es refereixen les lletres a'), b'), c'), e') i f') anteriors.

i') La constitució o transmissió de drets reals de superfície.»

G) S'afegeix un número 4 amb la redacció següent:

«4. Les exempcions relatives als apartats 20), 21) i 22) del número 1 anterior poden ser objecte de renúncia pel subjecte passiu, quan l'adquirent sigui un subjecte passiu que actuï en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals, tingui dret a la deducció total de l'impost suportat per les corresponents adquisicions i compleixi els requisits següents:

a) Comunicació fefaent a l'adquirent amb caràcter previ o simultani al lliurament dels béns corresponents.

b) La renúncia s'ha de practicar per cada operació que porti a terme el subjecte passiu i, en tot cas, l'ha de justificar amb una declaració subscripta l'adquirent, en la qual aquest faci constar la seva condició de subjecte passiu amb dret a la deducció total de l'impost suportat per les adquisicions dels béns immobles corresponents.

La renúncia a l'exempció afecta, si s'escau, els pagaments anticipats anteriors. En aquest cas, l'impost corresponent a aquests pagaments es merita en el moment de la formalització de la renúncia.

Els subjectes passius acollits al règim especial de comerciants detallistes no poden renunciar a les exempcions esmentades en aquest número en les operacions que tinguin per objecte béns immobles afectes a l'activitat subjecta a aquest règim.»

Set. L'article 12 es modifica en els apartats 1 i 2 de la manera següent:

«N'estan exemptes les operacions següents:

1. Els lliuraments, construccions, transformacions, reparacions, manteniment, noliejament total o arrendament dels vaixells de guerra, dels afectes a la navegació marítima internacional i dels destinats exclusivament al salvament, assistència marítima o pesca costanera i d'altura, així com els lliuraments, arrendaments, reparació i conservació dels objectes,

fins i tot els equips de pesca, incorporats als vaixells després de la seva inscripció en el Registre de matrícula de vaixells corresponent o que s'utilitzin per a la seva explotació situats a bord d'aquests.

S'exceptuen de l'exempció les operacions indicades en el paràgraf anterior relatives als vaixells, esportius o d'esbarjo, i als objectes incorporats a aquests.

2. Els lliuraments de productes d'avitallament posats a bord dels vaixells següents:

1. Els que portin a terme navegació marítima internacional.

2. Els afectes al salvament o a l'assistència marítima.

3. Els afectes a la pesca costanera i d'altura, sense que l'exempció s'estengui a les provisions de bord.»

Vuit. L'article 14 es modifica de la manera següent:

A) Al número 3 se suprimeixen els apartats 37è i 38è i es fa una nova redacció dels apartats 35è i 36è en els termes següents:

«35è Els signes de franqueig, efectes estancats i efectes timbrats, com ara segells de correus, pòlisses, lletres de canvi, xecs i precintes fiscals.

36è Els impresos, butlletes o cupons que serveixin com a suport per a la celebració de loteries, apostes i jocs organitzats per l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat, l'Organització Nacional de Cecs i, si s'escau, pels òrgans corresponents de la Comunitat Autònoma de Canàries.»

B) Se suprimeix el número 11 i els números 12 i 13 passen a ser 11 i 12 d'aquest.

Nou. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 17:

A) S'afegeixen les lletres e) i f) a l'apartat 3r del número 2:

«e) Els jocs d'atzar.

f) El visionat de programes de televisió.»

B) L'apartat 4t del número 2 té el text següent:

«4. S'entenen efectuats a les illes Canàries els serveis telefònics i telegràfics i, en general, les comunicacions que s'iniciïn en aquest territori.»

C) Es fa una nova redacció de l'apartat 5è del número 2:

«5. Els serveis que a continuació es detallen es consideren prestats on radiqui la seu de l'activitat econòmica o l'establiment permanent del destinatari dels serveis o, si no, al lloc del seu domicili:

a) Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial.

b) La cessió o concessió de fons de comerç, d'exclusives de compra o venda o del dret a exercir una activitat professional.

c) Els serveis publicitaris.

d) Els serveis professionals d'assessorament, auditoria, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i altres d'anàlegs, excepte els compresos al número 2, apartat 1', d'aquest article.

e) El tractament de dades per procediments informàtics, inclòs el subministrament de productes informàtics específics.

f) El subministrament d'informacions, inclosos els procediments i experiències de caràcter comercial.

g) Els serveis de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.

h) Les operacions d'assegurança, reassegurança, capitalització i financeres descrites a l'article 10, número 1, apartats 16 i 18 d'aquesta Llei, incloses les que no gaudeixin d'exempció.

El que disposa el paràgraf anterior no s'estén al lloguer de caixes de seguretat.

i) La gestió d'empreses.

j) Les cessions, fins i tot per temps determinat, dels serveis de persones físiques.

k) El doblatge de pel·lícules.

l) Els arrendaments de béns mobles corporals, amb excepció dels mitjans de transport i els contenidors.

m) Les obligacions de no prestar totalment o parcialment qualsevol dels serveis esmentats en aquest número.

n) Els de mediació i gestió en les operacions definides en les lletres anteriors d'aquest apartat, quan l'intermediari o gestor actuïn en nom i per compte d'altri.

El que disposa aquest apartat no s'aplica si el destinatari està domiciliat en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea i no és empresari o professional, o bé els serveis prestats no estan relacionats amb l'exercici de l'activitat empresarial o professional d'aquest.

La càrrega de la prova de la condició del destinatari incumbeix al subjecte passiu que presta el servei.»

Deu. A l'article 18 s'introdueixen les modificacions següents:

A) S'afegeix un paràgraf final a la lletra c) del número 1 amb la redacció següent:

«Quan es tracti de lliuraments de béns efectuats en virtut de contractes pels quals una de les parts lliura a l'altra béns mobles, el valor dels quals s'estima en una quantitat certa, i s'obliga qui els rep a procurar-ne la venda dins un termini i a retornar el valor estimat dels béns venuts i la resta dels no venuts, la meritació dels lliuraments relatius als béns venuts s'ha de produir quan qui els rebí els posi a disposició de l'adquirent.»

B) Es modifica el primer paràgraf del número 2, que queda redactat de la manera següent:

«Es merita l'impost en les importacions si els importadors ho sol·liciten, previ compliment de les condicions establertes en la legislació aplicable. En cas de falta de sol·licitud d'importació en els terminis que es preveuen per reglament, l'impost s'entén meritat en el moment de l'entrada efectiva en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquest impost, de conformitat amb el que defineix l'article 3r d'aquesta Llei.»

C) S'afegeix un paràgraf 3r al número 2 amb la redacció següent:

«En cas d'incompliment dels requisits que condicionen la concessió de qualsevol dels règims indicats en el paràgraf anterior, es merita l'impost en el moment en què es produeix l'incompliment o, quan no es pugui determinar la data de l'incompliment, en el moment en què es va autoritzar l'aplicació dels règims.»

Onze. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Article 20. Repercussió de l'impost i rectificació de les quotes repercutides.

U. La repercussió de l'impost s'ha d'ajustar als requisits següents:

1. Els subjectes passius han de repercutir íntegrament l'import de l'impost sobre aquell per a qui es dugui a terme l'operació gravada, i aquest està obligat a suportar-lo sempre que la repercussió s'ajusti al que disposa aquesta Llei, siguin quines siguin les estipulacions que hi hagi entre aquests.

En els lliuraments de béns i les prestacions de serveis subjectes i no exempts de l'impost els destinataris dels quals siguin ens públics, s'entén sempre que els subjectes passius de l'impost, en formular les propostes econòmiques, encara que siguin verbals, han inclòs dins d'aquestes l'impost general indirecte canari que, no obstant això, ha de ser repercutit com a partida independent, quan sigui procedent, en els documents que es presentin per al cobrament, sense que l'import global contractat experimenti cap increment com a conseqüència de la consignació del tribut repercutit.

2. La repercussió de l'impost s'ha d'efectuar mitjançant una factura o document equivalent, que es pot emetre per la via telemàtica, en les condicions i amb els requisits que es determinin per reglament.

A aquests efectes, la quota repercutida s'ha de consignar separatament de la base imposable, fins i tot en el cas de preus fixats administrativament, indicant el tipus impositiu aplicat.

S'exceptuen del que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest número les operacions que es determinin per reglament.

3. La repercussió de l'impost s'ha d'efectuar en el moment d'expedir i lliurar la factura o el document anàleg corresponent.

4. Es perd el dret a la repercussió quan hagi transcorregut un any des de la data de la meritació.

5. El destinatari de l'operació gravada per l'impost general indirecte canari no està obligat a suportar-ne la repercussió amb anterioritat al moment de la meritació de l'impost.

6. Les controvèrsies que es puguin produir amb referència a la repercussió de l'impost, tant respecte a la procedència com a la seva quantia, es consideren de naturalesa tributària als efectes de les reclamacions corresponents en la via economicoadministrativa.

7. Quan la consignació del tribut repercutit en la forma indicada pertorbi substancialment el desenvolupament de les activitats empresarials o professionals, la Conselleria d'Economia i Hisenda del Govern de Canàries pot autoritzar, prèvia sol·licitud de les persones o sectors afectats, la repercussió del tribut dins el preu, i hi ha de fer constar l'expressió "IGIC inclòs" i el tipus tributari aplicat.

No és necessària aquesta autorització en les operacions que s'indiquin en el reglament de l'impost.

8. El repercutit té dret a exigir l'expedició d'una factura ajustada al que estableixi el Reglament sempre que acreditï en la forma deguda la condició d'empresari o professional subjecte passiu de l'impost i les quotes repercutides siguin deduïbles.

Dos. La rectificació de les quotes impositives repercutides s'ha d'efectuar en els casos de fixació incorrecta de les quotes, quan variïn les circumstàncies determinants de la seva quantia o quan, d'acord amb dret, quedin sense efecte les operacions grava-

des per l'impost, sempre que no hagin transcorregut cinc anys a partir del moment en què es va meritjar l'impost corresponent a l'operació gravada, o, si s'escau, de la data en què s'hagin produït les circumstàncies modificatives de la contraprestació o determinants de la ineficàcia de l'operació gravada.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no és procedent la rectificació de les quotes impositives repercutides en els casos següents:

1. Quan la rectificació impliqui un augment de les quotes repercutides i els destinataris de les operacions no actuïn com a empresaris o professionals de l'impost, llevat de supòsits d'elevació legal dels tipus impositius en què la rectificació es pot efectuar en el mes en què tingui lloc l'entrada en vigor dels nous tipus impositius i en el següent.

2. Quan sigui l'Administració tributària la que posi de manifest, a través de les liquidacions corresponents, quotes impositives meritades i no repercutides més grans que les declarades pel subjecte passiu i la conducta d'aquest sigui constitutiva d'infracció tributària.»

Dotze. L'article 21 queda redactat com s'indica a continuació:

«Article 21. Subjectes passius en les importacions de béns.

Són subjectes passius en les importacions de béns els qui les porten a terme.

Es consideren importacions, sempre que es compleixi, en cada cas, la legislació aplicable:

a) Els destinataris dels béns importats, siguin adquirents, cessionaris o propietaris, o bé consignataris que actuïn en nom propi en la importació dels béns.

b) Els viatgers per als béns que condueixin en entrar a les illes Canàries.

c) Els propietaris dels béns en els casos no previstos en els apartats a) i b) anteriors.»

Tretze. S'afegeix l'article 21 bis amb la redacció següent:

«Article 21 bis. Responsables de l'impost.

1. Han de respondre solidàriament del deute tributari corresponent els destinataris de les operacions subjectes a gravamen que, mitjançant les seves declaracions o manifestacions inexactes, s'hagin beneficiat indegudament d'exempcions, supòsits de no-subjecció o de l'aplicació de tipus impositius menors dels que siguin procedents d'acord amb el dret.

2. En les importacions de béns, també són responsables solidaris del pagament de l'impost:

1r Les associacions garants en els casos determinats en els convenis internacionals.

2n Les empreses de transports, si actuen en nom de tercers en virtut de convenis internacionals.

3r Els agents de duanes i les persones autoritzades per presentar i tramitar declaracions per al despatx de mercaderies, si intervenen en nom propi i per compte dels seus comitents.

3. Són responsables subsidiaris del pagament de l'impost les persones esmentades a l'apartat 3r del número anterior, si actuen en nom i per compte dels seus comitents.

4. Les responsabilitats establertes en els números 2 i 3 anteriors no afecten els deutes tributaris que es posen de manifest com a conseqüència d'actuacions practicades fora dels recintes duaners.»

Catorze. S'afegeix un paràgraf quart a la lletra c) de l'apartat 1r del número 1 de l'article 27 amb el text següent:

«Es consideren compresos en aquesta lletra els àlbums, partitures, mapes, quaderns de dibuix i els objectes que, per les seves característiques, només es poden utilitzar com a material escolar, excepte els articles i aparells electrònics.»

Quinze. A l'article 29 s'afegeix un número 8 amb la redacció següent:

«8. No obstant el que disposen els números anteriors, quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment per a l'activitat, s'entén produïda l'afectació per la part d'aquests que s'utilitza realment en l'activitat de què es tracta.

En aquest sentit només es consideren afectades les parts dels elements patrimonials susceptibles d'un aprofitament separat i independent de la resta.

En cap cas són susceptibles d'afectació parcial els elements patrimonials indivisibles.»

Setze. A l'article 30 s'introdueixen les modificacions següents:

A) A l'apartat 1r del número 1 es modifica la lletra c) i s'hi afegeix la lletra g) amb la redacció següent:

«c) Els destinats exclusivament a la prestació de serveis d'ensenyaments de conductors o pilots mitjançant contraprestació.»

«g) En general, aquells la utilització dels quals no doni lloc a l'aplicació del que preveuen els articles 26 i 27 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i, a més, es puguin considerar afectes a l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu d'acord amb el que disposa l'article anterior.»

B) L'apartat 2n del número 1 queda redactat de la manera següent:

«2n Les quotes suportades pels serveis de desplaçament o viatges i per les despeses de manteniment i estada del mateix subjecte passiu, del seu personal o de tercers, fins i tot els relacionats amb l'activitat empresarial o professional, llevat que el seu import tingui la consideració de despesa deduïble a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats.»

Disset. A l'article 33 s'introdueixen les modificacions següents:

A) Al número 2 s'afegeix un paràgraf final amb la redacció següent:

«No obstant això, en els supòsits de destrucció o pèrdua dels béns adquirits o importats, per una causa no imputable al subjecte passiu degudament justificada, no és exigible la rectificació.»

B) El número 3 queda redactat com s'indica a continuació:

«3. El dret a la deducció només es pot exercir en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el titular hagi suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini de cinc anys, comptats a partir del naixement del dret. El percentatge de deducció de les quotes deduïbles suportades ha de ser el definitiu de l'any en què s'hagi produït el naixement del dret a deduir de les quotes.

Quan hi hagi intervingut un requeriment de l'Administració o actuació inspectora, són deduïbles en les liquidacions que siguin procedents les quotes

suportades que estiguin degudament comptabilitzades en els llibres registre establerts per reglament per a aquest impost, sempre que no hagi transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior.»

Divuit. S'afegeix l'article 33 bis amb la redacció següent:

«Article 33 bis. Caducitat del dret a la deducció.

El dret a la deducció caduca quan el titular no l'hagi exercit en els terminis i quanties assenyalats a l'article 33 d'aquesta Llei.

No obstant això, en els casos en què la procedència del dret a deduir o la quantia de la deducció estigui pendent de la resolució d'una controvèrsia en via administrativa o jurisdiccional, el dret a la deducció caduca si han transcorregut cinc anys des de la data en què la resolució o sentència són fermes.»

Dinou. L'article 34 es modifica de la manera següent:

«1. Els subjectes passius que duguin a terme activitats econòmiques en sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional han d'aplicar amb independència el règim de deduccions respecte a cadascun d'aquests.

L'opció per aplicació de la regla de prorrata especial, regulada en els articles 36 i 39 d'aquesta Llei, té efecte respecte a totes les activitats que porti a terme el subjecte passiu, excepte les incloses a la lletra b') del número 2 d'aquest article.

No obstant això, si s'efectuen adquisicions o importacions de béns o serveis per a la seva utilització en comú en diversos sectors d'activitat diferenciats, són aplicables les normes d'aquesta Llei que regulen la prorrata general per determinar el percentatge de deducció aplicable respecte a les adquisicions o importació dels béns o serveis, i a aquest efecte es computen la totalitat de les operacions empresarials i professionals dutes a terme en els sectors diferenciats corresponents.

Per al càlcul del percentatge a què es refereix el paràgraf anterior, es considera que no originen el dret a deduir les operacions incloses en el règim especial de l'agricultura i ramaderia, les que portin a terme subjectes passius acollits al règim especial de comerciants detallistes, i també les incloses, si s'escau, en el règim simplificat. No obstant això, les operacions incloses en aquest últim règim donen dret a deduir si es tracta d'adquisicions de béns immobles.

2. Als efectes del que disposa aquesta Llei, es consideren sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional els següents:

a') Aquells en els quals les activitats econòmiques realitzades i els règims de deducció aplicables siguin diferents.

Es consideren activitats econòmiques diferents aquelles que tinguin assignats grups diferents en la classificació nacional d'activitats econòmiques.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, no es considera diferent l'activitat accessòria a una altra si, l'any precedent, el seu volum d'operacions no excedia del 5 per 100 del d'aquesta última i, a més, contribuïa a la seva realització. Si no s'ha exercit l'activitat accessòria durant l'any precedent, durant l'any en curs el requisit relatiu a aquest percentatge és aplicable segons les previsions raonables del subjecte passiu, sense perjudici de la regu-

larització que sigui procedent si el percentatge real excedeix aquest límit.

Les activitats accessòries han de seguir el mateix règim que les activitats de les quals depenguin.

Els règims de deducció a què es refereix aquesta lletra a') es consideren diferents si els percentatges de deducció, determinats d'acord amb el que disposa l'article 37 d'aquesta Llei, que serien aplicables a l'activitat o activitats diferents de la principal difereixen més de 50 punts percentuals del corresponent a aquesta activitat principal.

L'activitat principal, amb les seves activitats accessòries i les activitats econòmiques diferents en què els percentatges de deducció no difereixin més de 50 punts percentuals amb el d'aquella constitueixen un sol sector diferenciats.

Les activitats diferents de la principal en què els percentatges de deducció difereixin més de 50 punts percentuals amb el d'aquesta constitueixen un altre sector diferenciats del principal.

Als efectes del que disposa aquesta lletra a'), es considera principal l'activitat en la qual s'ha du a terme més volum d'operacions durant l'any immediatament anterior.

b') Les activitats acollides als règims especials simplificat i de l'agricultura i ramaderia i les activitats portades a terme per comerciants detallistes que en resultin exemptes en virtut del que disposa l'article 10.1.27 d'aquesta Llei, així com aquelles a les quals sigui aplicable el règim especial del comerciant detallista.

c') Les operacions d'arrendament financer a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. La Conselleria d'Economia i Hisenda pot autoritzar l'aplicació d'un règim de deducció comuna al conjunt d'activitats empresarials o professionals diferenciades que porti a terme un mateix subjecte passiu amb els requisits que es determinen per reglament.

El que disposa el paràgraf anterior únicament és aplicable a les activitats empresarials o professionals diferenciades determinades de conformitat amb el que disposa la lletra a') del número 2 d'aquest article.»

Vint. El número 2 de l'article 37 queda redactat de la manera següent:

«2. El percentatge de deducció a què es refereix el número anterior es determina multiplicant per cent el resultat d'una fracció en la qual figurin:

1. Al numerador, l'import total, determinat per a cada any natural, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis que originin el dret a la deducció, que porti a terme el subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciats que correspongui.

2. Al denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats pel subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en el sector diferenciats que correspongui, inclosos els que no originen el dret a deduir.

En les operacions de cessió de divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, exemptes de l'impost, l'import que s'ha de computar en el denominador és el de la contraprestació de la revenda dels esmentats mitjans de pagament, incrementat, si s'escau, en el de les comissi-

ons percebudes i minorat en el preu d'adquisició d'aquestes o, si no es pot determinar, en el preu d'altres divises, bitllets o monedes de la mateixa naturalesa adquirides en la mateixa data.

En les operacions de cessió de pagarés i valors no integrats en la cartera de les entitats financeres, l'import a computar en el denominador és el de la contraprestació de revenda dels efectes incrementat, si s'escau, en el dels interessos i comissions exigibles i minorat en el preu d'adquisició d'aquests.

Tractant-se de valors integrats a la cartera de les entitats financeres, s'han de computar en el denominador de la prorrata els interessos exigibles durant el període de temps que correspongui i, en els casos de transmissió d'aquests valors, les plusvàlues obtingudes. La prorrata de deducció resultant de l'aplicació d'aquests criteris s'ha d'arrodonir en la unitat superior.»

Vint-i-u. Es modifiquen els números 1, 2, 4 i 5, i s'afegeixen els números 6, 7, 8 i 9 a l'article 40 amb la redacció següent:

«1. Els subjectes passius poden deduir les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns qualificats d'inversió d'acord amb les normes aplicables als béns d'una altra naturalesa.

2. Tanmateix, les quotes deduïbles s'han de regularitzar durant els quatre anys naturals següents a aquell en què s'iniciï la utilització efectiva o entrada en funcionament dels esmentats béns quan, entre la prorrata definitiva corresponent a cadascun dels anys i la que va prevaler l'any que es va suportar la repercussió, hi hagi una diferència superior a deu punts percentuals. Als efectes d'aquesta regularització, es considera que no originen el dret a deduir les operacions realitzades pels subjectes passius que estiguin acollits al règim especial de comerciants detallistes al si d'aquest règim.»

«4. La regularització de les quotes impositives que hagin estat suportades amb posterioritat a l'inici de la utilització efectiva o entrada en funcionament dels béns d'inversió, s'ha d'efectuar en finalitzar l'any en què se suportin les quotes amb referència a la data en què s'hagin produït les circumstàncies indicades i per cadascun dels anys transcorreguts des d'aleshores.

5. Els ingressos o, si s'escau, deduccions complementàries resultants de la regularització de deduccions per béns d'inversió s'han d'efectuar en la declaració liquidació corresponent a l'últim període de liquidació de l'any natural a què es refereixin, llevat del supòsit esmentat al número 4 del present article, en què s'ha de realitzar el mateix any en què se suportin les quotes repercutides.

6. El que disposa aquest article no és aplicable en les operacions a què es refereix l'article 9, apartat 1r, d'aquesta Llei, i l'adquirent queda automàticament subrogat en la posició del transmissor.

En aquests casos, la prorrata de deducció aplicable per practicar la regularització de deduccions dels béns durant el mateix any i els que faltin per acabar el període de regularització és la que correspongui a l'adquirent.

7. En els supòsits de pèrdua o inutilització definitiva dels béns d'inversió, per una causa no imputable al subjecte passiu degudament justificada, no és procedent efectuar cap regularització durant els anys posteriors a aquell en què es produeixi aquesta circumstància.

8. Als efectes d'aquest impost, es consideren d'inversió els béns corporals, mobles, semovents o immobles que, per la seva naturalesa i funció, esti-

guin normalment destinats a ser utilitzats per un període de temps superior a un any com a instruments de treball o mitjans d'explotació.

9. No tenen la consideració de béns d'inversió:

1r Els accessoris i les peces de recanvis adquirits per a la reparació dels béns d'inversió utilitzats pel subjecte passiu.

2n Les execucions d'obra per a la reparació d'altres béns d'inversió.

3r Els envasos i embalatges, encara que siguin susceptibles de reutilització.

4t Les robes utilitzades per al treball pels subjectes passius o el personal dependent.

5è Qualsevol altre bé el valor d'adquisició del qual sigui inferior a cinc-centes mil pessetes.»

Vint-i-dos. El número 2 de l'article 42 queda redactat de la manera següent:

«2. El que disposa aquest article no és aplicable, en cap cas, a les operacions a què es refereix l'article 9è, apartat 1r, d'aquesta Llei, i l'adquirent queda subrogat en la posició del transmissor.

En aquest cas, la prorrata de deducció aplicable per practicar la regularització de deduccions dels esmentats béns durant el mateix any i els que falten per acabar és la que correspon a l'adquirent.»

Vint-i-tres. L'article 43 queda redactat de la manera següent:

«Article 43. Deduccions de les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials o professionals i regularització d'aquestes.

1. Els empresaris o professionals poden deduir les quotes que hagin suportat amb anterioritat al començament de les seves activitats empresarials o professionals o, si s'escau, de les d'un sector diferenciat d'aquestes, sempre que des de la presentació de la declaració prèvia a l'inici de l'activitat a la qual es refereix el número 3 d'aquest article fins al començament de les activitats indicades no hagi transcorregut un període de temps superior a un any.

No obstant això, l'Administració tributària canària pot prorrogar aquest termini si la naturalesa de les activitats que s'han de dur a terme en el futur o les circumstàncies e la posada en marxa de l'activitat ho justifiquen.

2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior les quotes suportades per l'adquisició de terrenys, les quals només poden ser deduïdes a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, les del sector diferenciat.

3. No són deduïbles les quotes suportades abans de la presentació d'una declaració prèvia a l'inici de l'activitat empresarial o professional en la forma que es determini per reglament.

Es consideren iniciades les activitats empresarials o professionals si comença la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixen l'objecte de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu o, si s'escau, del sector diferenciat que correspongui.

4. Als efectes del que disposen aquest article i l'article 43 bis d'aquesta Llei, es considera primer any de l'exercici de l'activitat aquell durant el qual el subjecte passiu comença l'exercici habitual de les seves activitats empresarials o professionals, sempre que l'inici de les activitats tingui lloc abans del dia 1 de juliol i, altrament, l'any següent.

5. Per a la pràctica de les deduccions a què es refereix aquest article, s'ha d'aplicar, provisionalment, el percentatge de deducció que proposi el subjecte passiu a l'Administració tributària canària, llevat que aquesta en fixi un de diferent tenint en compte les característiques de les corresponents activitats empresarials o professionals o sectors diferenciats.

Les deduccions provisionals s'han de regularitzar de conformitat amb el que disposen aquest article i l'article 43 bis d'aquesta Llei.

6. Els empresaris o professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix el present article, d'acord amb el que disposa l'article 45 d'aquesta Llei.

7. Els subjectes passius que hagin sol·licitat l'aplicació de les deduccions regulades en aquest article no es poden acollir als règims especials simplificats o de l'agricultura i ramaderia per les activitats econòmiques en què s'utilitzin els béns o serveis a què afectin les deduccions fins que finalitzi el tercer any natural d'exercici de les activitats.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior té els mateixos efectes que la renúncia als esmentats règims especials.

8. Les deduccions provisionals de les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, d'un sector diferenciat, es regularitzen aplicant el percentatge definitiu que globalment correspon al període dels quatre primers anys naturals de l'exercici de l'activitat o del sector diferenciat d'aquesta que correspongui. Als efectes d'aquesta regularització, es considera que no originen el dret a deduir les operacions realitzades pels subjectes passius acollits al règim especial de comerciants detallistes al si d'aquest règim.

9. El percentatge definitiu a què es refereix el número anterior es determina segons el que disposa l'article 37 d'aquesta Llei, i a aquest efecte computa el conjunt de les operacions realitzades durant els quatre primers anys de l'exercici de l'activitat.

10. La regularització de les deduccions a què es refereix aquest article s'ha de fer de la manera següent:

1r Conegut el percentatge de deducció definitivament aplicable a les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials o professionals, s'ha de determinar l'import de la deducció que seria procedent en aplicació d'aquest percentatge.

2n L'import s'ha de restar de la suma total de les deduccions provisionals de les quotes suportades amb anterioritat a l'exercici de l'activitat empresarial o professional.

3r La diferència, positiva o negativa, és la quantia de l'ingrés o de la deducció complementària a efectuar.»

Vint-i-quatre. S'afegeix l'article 43 bis amb la redacció següent:

«Article 43 bis. Regularització complementària de les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials o professionals per adquisició de béns d'inversió que siguin edificacions.

1. Les deduccions de les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, d'un sector diferenciat d'activitat, per adquisició de béns d'inversió que siguin edificacions, regularitzades

d'acord amb el que disposa l'article anterior, han de ser objecte d'una regularització complementària quan sigui procedent segons el que estableix l'article 40 d'aquesta Llei. La regularització s'ha de referir als cinc anys següents a la finalització del termini indicat al número 8 de l'article 43 d'aquesta Llei.

2. Per a la pràctica de les regularitzacions previstes en aquest article, es considera deducció efectuada l'any en què va tenir lloc la repercussió, segons el que disposa l'article 41, apartat 2n d'aquesta Llei, la que resulti del percentatge de deducció definitivament aplicable en virtut del que estableix l'article 43, número 8, de la Llei esmentada.

3. Quan els béns d'inversió a què es refereix aquest article siguin objecte de lliurament abans de la finalització del període de regularització a què es refereix aquest article, s'han d'aplicar les regles de l'article 42, sense perjudici del que preveuen l'article 43 i apartats anteriors d'aquest article.»

Vint-i-cinc. L'article 44 queda redactat de la manera següent:

«Article 44. Rectificació de deduccions.

1. Els subjectes passius poden rectificar les deduccions practicades en els supòsits d'incorrecta aplicació o variació en l'import de les quotes a deduir.

2. La rectificació de deduccions que determini un increment de quotes anteriorment deduïdes només es pot efectuar si el subjecte passiu està en possessió de la factura o document justificatiu corresponent, expedits de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

La rectificació és obligatòria si implica una minució de les quotes deduïdes i s'ha d'efectuar en la declaració liquidació del període impositiu en què s'hagi rebut el document de rectificació.

3. La rectificació de deduccions es pot efectuar en el termini màxim de cinc anys a partir del naixement del dret a deduir o, si s'escau, de la data de realització del fet que determina la variació en l'import de les quotes a deduir.

No obstant això, en els supòsits d'error en la liquidació de les quotes repercutides que determinin un increment de les quotes a deduir, no es pot efectuar la rectificació una vegada transcorregut un any a partir de la data d'expedició de la factura o document equivalent rectificats.»

Vint-i-sis. Es modifiquen els números 1 i 2 de l'article 46, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els subjectes passius que durant l'any natural immediatament anterior hagin realitzat les operacions d'exportació i assimilades, descrites en els articles 11 i 12 d'aquesta Llei per un import global superior al límit que es determini per reglament, tenen dret a la devolució del saldo a favor seu existent al final de cada període de liquidació fins al límit resultant d'aplicar el percentatge corresponent al tipus impositiu aplicable de l'impost a l'import total, en aquest període, de les operacions esmentades.

Quan aquestes operacions originin pagaments anticipats determinants de la meritació de l'impost, es poden acollir igualment al dret a la devolució que regula aquest article, com a exportacions efectivament realitzades durant l'any natural corresponent.

2. Als efectes del que disposa el número anterior, s'entén per import de les exportacions, la suma total de les contraprestacions corresponents, inclosos els pagaments anticipats o, si no, dels valors a l'interior dels béns exportats.»

Vint-i-set. L'article 49 queda redactat de la manera següent:

«Article 49. Règim simplificat.

1. Poden optar pel règim simplificat els subjectes passius, persones físiques i les entitats en règim d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, que reuneixin les circumstàncies previstes en les normes que el regulen.

2. El Govern de Canàries ha de fixar per reglament els sectors econòmics i les activitats empresarials a què és aplicable el règim simplificat, i també el límit quantitatiu que es fixi per optar-hi, en funció del volum d'operacions realitzat durant l'any natural immediatament anterior.

3. No poden optar pel règim simplificat els qui realitzin, amb caràcter habitual, activitats econòmiques no compreses en aquest règim especial, excepte les acollides al règim especial d'agricultura i ramaderia i les activitats realitzades per comerciants detallistes que n'estiguin exemptes en virtut del que disposa l'article 10, número 1, apartat 27), d'aquesta Llei, així com aquelles a les quals és aplicable el règim especial de comerciants detallistes.»

Vint-i-vuit. A l'article 50 el número 6 queda redactat tal com s'indica a continuació, s'hi afegeix un nou número 7 i el 7 anterior és el número 8.

«6. Queden excloses del règim simplificat les transmissions de béns immobles.

L'impost general indirecte canari suportat en l'adquisició de béns immobles és deduïble de conformitat amb el que preveu el títol II d'aquesta Llei.

7. Sense perjudici del que estableix el número 1 d'aquest article, els subjectes passius acollits a aquest règim tenen les obligacions següents:

1. Liquidació i pagament de les quotes meritades en les importacions, d'acord amb la normativa vigent en aquesta matèria.

2. Liquidació i pagament de les quotes meritades en les operacions realitzades per inversió del subjecte passiu segons el que disposa l'article 19, número 1, apartat 2n, d'aquesta Llei.

3. Suportar les quotes meritades en les adquisicions de béns i serveis.

Les quotes a què es refereixen els tres apartats d'aquest número no són deduïbles perquè s'entenen computades amb el càlcul de les quotes mínimes a ingressar en cada període de liquidació.

4. Repercutir la quota corresponent als lliuraments de béns i prestacions de serveis que realitzi el subjecte passiu en l'àmbit d'aquest règim especial.»

Vint-i-nou. Els números 1 i 2 de l'article 54 queden redactats de la manera següent:

«1. El règim especial de les agències de viatges és aplicable:

1r A les operacions realitzades per les agències de viatges si actuen en nom propi respecte als viatgers i utilitzen en la realització del viatge béns lliurats o serveis prestats per altres empresaris o professionals.

Als efectes d'aquest règim especial, es consideren viatges els serveis combinats o "a forfet" d'allotjament i transport i, si s'escau, altres de caràcter accessori o complementari.

2n A les operacions realitzades pels organitzadors de circuits turístics en els quals es donen les circumstàncies que preveu el número anterior.

2. El règim especial de les agències de viatges no és aplicable a les operacions següents:

1r Les vendes al públic efectuades per agències detallistes de viatges organitzats per agències majoristes.

2n Les portades a terme utilitzant per a la realització del viatge exclusivament mitjans de transport o d'hostaleria propis.

Tractant-se de viatges realitzats utilitzant en part mitjans propis i en part mitjans aliens, el règim especial només s'aplica respecte als serveis prestats a través de mitjans aliens.»

Trenta. El número 7 de l'article 55 queda redactat de la manera següent:

«7. El que disposa el número 6 anterior no és aplicable, si durant l'any immediatament anterior, l'import de facturació pel conjunt dels serveis accessoris prestats excedeix el 50 per 100 del volum total d'operacions de l'explotació agrícola, forestal o ramadera principal.»

Trenta-u. Es modifica el número 1 de l'article 56 de la manera següent:

«1. Els subjectes passius als quals és aplicable el règim especial de l'agricultura i ramaderia no estan sotmesos pel que fa a l'exercici d'aquestes activitats a les obligacions de liquidació i pagament de l'impost, a les d'índole comptable o registral ni, en general, a qualssevol de les establertes en els títols IV i V del llibre I d'aquesta Llei.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els subjectes passius acollits a aquest règim especial tenen les obligacions següents:

1. Liquidació i pagament de les quotes meritades en les importacions d'acord amb la normativa vigent en aquesta matèria.

2. Repercussió i ingrés de les quotes meritades en les operacions realitzades per inversió del subjecte passiu segons el que disposa l'article 19, número 1, apartat 2n, d'aquesta Llei en les transmissions de béns immobles i de béns qualificats d'inversió, a través de la presentació de la declaració ocasional que preveu el número 3 de l'article 59 d'aquesta Llei.

3. Suportar les quotes meritades en les adquisicions de béns i serveis.»

Trenta-dos. S'afegeix el número 9 a l'article 58 bis amb la redacció següent:

«9. Sense perjudici de la liquidació i ingrés del recàrrec a què es refereix el present article, els subjectes passius acollits al règim especial de comerciants detallistes tenen l'obligació de procedir a la liquidació i pagament de l'impost en els casos previstos al número 3 de l'article 59 d'aquesta Llei, mitjançant la presentació de la declaració ocasional a què es refereix aquest precepte.»

Trenta-tres. S'introdueixen les modificacions següents a l'article 59:

A) Es modifica el text de la lletra f) del número 1, que queda redactat de la manera següent:

«f) Presentar les declaracions liquidacions corresponents a cada període de liquidació, així com una declaració resum anual, en la forma i els terminis que s'estableixin per reglament. En cap cas aquesta obligació incumbeix els subjectes passius acollits al règim especial de comerciants detallistes per les activitats compreses en aquest règim.»

B) S'afegeix el número 3 amb la redacció següent:

«3. Els subjectes passius acollits als règims simplificat, de l'agricultura i la ramaderia i de comerciants detallistes, així com els empresaris o professionals que realitzin exclusivament operacions exemptes, han de presentar una declaració ocasional en els supòsits de transmissió de béns immobles, de béns d'inversió i d'inversió del subjecte passiu a què es refereix l'article 19, número 1, apartat 2n, d'aquesta Llei en la forma i els terminis que s'estableixin per reglament.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les exempcions previstes a l'article 10, número 1, apartats 24è i 25è, d'aquesta Llei.»

Trenta-quatre. El número 2 de l'article 61 queda redactat de la manera següent:

«2. Les operacions d'importació es liquiden en la forma prevista en la normativa reguladora de l'arbitri sobre la producció i importació a Canàries que, a aquests efectes, es continua aplicant fins i tot després de la terminació del període transitori establert per a la seva vigència.»

Trenta-cinc. S'afegeix un paràgraf final a l'article 62 amb la redacció següent:

«Les competències dels òrgans de la Comunitat Autònoma de Canàries respecte a l'impost general indirecte canari es poden exercir en qualsevol lloc de l'arxipèlag, fins i tot en els ports i aeroports, sense perjudici de les que corresponguin a les administracions de duanes i impostos especials i altres òrgans de l'Administració de l'Estat en matèria de control del comerç exterior, repressió del contraban i altres que els atorga la legislació vigent.»

Trenta-sis. L'article 63 queda redactat com s'indica a continuació:

«Article 63. Infraccions i sancions.

1. Sense perjudici del que disposa el present títol, les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i se sancionen de conformitat amb el que estableixen la Llei general tributària i altres normes d'aplicació general.

2. En relació amb les operacions interiors, constitueixen infraccions simples:

1. L'expedició de factures per part de subjectes passius inclosos en el règim especial de comerciants detallistes sense que en les factures següent hi figuri expressament consignada la seva condició.

2. Gaudir o obtenir indegudament, mitjançant declaracions o manifestacions inexactes, l'aplicació d'exempcions, supòsits de no-subjecció o tipus impositius inferiors als que siguin, quan el destinatari no tingui dret a la deducció total de les quotes suportades.

Són subjectes infractors les persones o entitats destinatàries de les esmentades operacions que efectuïn les declaracions o manifestacions falses o inexactes a què es refereix el paràgraf anterior.

3. La repercussió improcedent en una factura o document equivalent, per persones que no siguin subjectes passius de l'impost, de quotes impositives que no hagin estat objecte d'ingrés en el termini corresponent.

3. Les infraccions simples establertes al número 2 anterior se sancionen d'acord amb les normes següents:

1. Les establertes al número 2, apartat 1r, amb una multa de 5.000 pessetes per cadascuna de les

factures emeses sense fer constar la condició de comerciant detallista.

2. Les establertes al número 2, apartat 2n, amb una multa del 200 per 100 del benefici obtingut indegudament.

3. Les establertes al número 2, apartat 3r, amb multes del triple de les quotes repercutides indegudament, amb un mínim de 50.000 pessetes per cada factura o document anàleg en què es produeixi la infracció.

4. En relació amb les importacions, es qualifiquen com a infraccions greus i simples les que s'indiquen seguidament.

Primer. Constitueixen infraccions greus:

1r La presentació incorrecta o incompleta de les declaracions que han de formular obligatòriament els subjectes passius si se'n deriva una disminució del deute tributari exigible, sense perjudici de la possibilitat de rectificar les declaracions admeses en els termes que es preveuen per reglament.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, no és constitutiva d'infracció la codificació inexacta dels béns importats si aquests han estat descrits amb la precisió suficient.

2n La falsedat o inexactitud dels documents que han d'acompanyar les declaracions a què es refereix l'apartat anterior, si determinen una disminució del deute tributari exigible.

3r L'omissió o falsejament d'alguna de les dades que han de constar en les declaracions sumàries i relacions de càrrega, llevat que es justifiqui que és per un error en la càrrega, descàrrega o conducció dels béns.

4t Utilitzar els béns que han estat importats amb beneficis tributaris en usos o destinacions diferents d'aquells per als quals s'han concedit els beneficis.

5è Importar en els equipatges personals dels viatgers expedicions de caràcter comercial si no han estat objecte de declaració davant l'Administració tributària canària.

Segon. Constitueixen infraccions simples:

1r La presentació fora del termini reglamentari de les declaracions i documents a què es refereixen els números 1r i 2n de l'apartat primer anterior.

2n La falta de presentació davant l'Administració tributària canària, en el termini i en la forma reglamentària, de la declaració sumària relativa a béns, càrrega i passatge.

3r En els supòsits de trànsit interinsular, la falta de presentació davant l'Administració tributària canària, en el termini i en la forma reglamentària, de la declaració sumària o, si s'escau, d'una còpia de la relació de càrrega.

4t Retirar els béns importats sense que l'Administració tributària n'hagi autoritzat prèviament l'aixecament en els termes previstos per reglament, i disposar dels béns sense l'autorització preceptiva abans que els serveis de l'Administració tributària canària hagin procedit al seu reconeixement físic o a l'extracció de mostres, en cas que els serveis esmentats hagin comunicat a l'importador o a la persona que actuï pel seu compte la intenció d'efectuar les operacions.

5è Desplaçar del lloc on estiguin els béns importats en relació amb els quals no s'hagi concedit l'aixecament, o manipular-los sense l'autorització preceptiva.

6è No atendre, en el termini assenyalat, els requeriments efectuats per l'Administració tributària

els subjectes passius o, en general, els qui hi estiguin obligats, així com ometre o falsejar alguna de les dades requerides.

7è L'incompliment dels requisits, condicions i obligacions, previstos per a l'autorització i el funcionament dels règims especials, així com dels relatius a les zones, dipòsits francs o altres dipòsits autoritzats.

8è La falta de declaració dels efectes continguts en els equipatges personals dels viatgers, quan el seu valor o quantitat excedeixi els límits de la franquícia prevista i sempre que no constitueixin una expedició comercial.

5. Les infraccions greus previstes al número 4, apartat primer, del present article se sancionen de conformitat amb el que disposen la Llei general tributària i altres normes d'aplicació general.

6. Les infraccions simples que preveuen el número 4, apartat segon, d'aquest article se sancionen d'acord amb les normes següents:

1r Les establertes als apartats 1r, 2n, 3r i 7è, amb una multa de 25.000 a 3.000.000 de pessetes.

2n Les establertes als apartats 4t, 5è i 8è, amb una multa de 5.000 a 500.000 pessetes.

3r Les previstes a l'apartat 6è, se sancionen de conformitat amb el que disposen la Llei general tributària i altres normes d'aplicació general.

7. La sanció de pèrdua del dret a gaudir de beneficis fiscals no és aplicable en relació amb les exempcions establertes en aquesta Llei i altres normes reguladores de l'impost general indirecte canari.»

Article segon. Arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries.

Els preceptes de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, relatius a l'Arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries i que es detallen a continuació, queden redactats de la manera que s'indica:

U. El número 1 de l'article 76 queda redactat de la manera següent:

«1. Estan exemptes d'aquest arbitri les importacions definitives a les illes Canàries dels béns següents:

a) Els béns compresos en els números 1, apartats 1r al 9è, tots dos inclusivament, 2, 3, apartats 35è i 36è, i 6 de l'article 14 d'aquesta Llei.

L'exempció està condicionada en cada cas al compliment dels mateixos requisits establerts en els esmentats preceptes per aplicar el benefici fiscal a les importacions dels mateixos béns a l'impost general indirecte canari.

b) Les importacions dels vaixells que es matriculin a Canàries afectes essencialment a la navegació marítima interinsular i de les aeronaus destinades a ser utilitzades exclusivament per les companyies que es dediquin essencialment a la navegació aèria interinsular, així com dels objectes incorporats a aquests mitjans de transport que siguin necessaris per a la seva explotació.

L'exempció està condicionada al compliment dels requisits establerts per a l'aplicació de les exempcions previstes a l'article 14, número 1, apartats 2n i 3r, relatives a la importació dels vaixells i aeronaus de les companyies, afectes a la navegació internacional i dels objectes incorporats a aquests, amb referència a la navegació marítima o aèria interinsular.

c) L'aigua, excepte l'aigua mineral i gasosa.

d) Els articles d'alimentació de primera necessitat que es determini per reglament.

e) Els béns d'equip d'empreses pertanyents a sectors econòmics protegits per la Llei 50/1985, de 27 de desembre.

Així mateix, els béns d'equip destinats a explotacions agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres, i els utilitzats en potabilitzadores, dessalinitzadores i depuradores, així com els destinats a la transformació de residus sòlids, tòxics i sanitaris per a la protecció del medi ambient.

L'exempció no s'estén a les peces i recanvis d'aquests béns.

Als efectes d'aquesta exempció, no tenen la condició de béns d'equip els que hagin estat utilitzats amb anterioritat a la seva importació a les illes Canàries, mentre aquestes no suposin una evident millora tecnològica per a l'activitat econòmica per a la qual s'importa, fet aquest que s'ha d'acreditar en la forma i amb els requisits que es determinin per reglament.

f) Els adobs, llavors, insecticides i plaguicides utilitzats en l'agricultura.

g) Els béns destinats a l'Estat, Comunitat Autònoma de Canàries, entitats locals canàries, organismes autònoms dependents dels anteriors de la naturalesa dels que preveu la lletra a) del número 1 de l'article 4t de la Llei general pressupostària i entitats gestores de la Seguretat Social que s'hi hagin manifestat a favor i prèvia certificació expedida per l'organisme competent que s'adquireixen amb càrrec als seus pressupostos. Així mateix, els béns destinats als estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, en les mateixes condicions.

h) Els preparats lactis en pols als quals se'ls ha reemplaçat el greix animal originària per greix d'origen vegetal.

i) Les pròtesis i ortesis per a persones amb minusvalidesa.

j) Els cotxes de minusvàlids a què es refereix el número 20 de l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre el trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, i les cadires de rodes per a persones amb minusvalidesa.»

Dos. Es modifica l'apartat 2n de l'article 78, que queda redactat de la manera següent:

«2. En les importacions, en el moment i amb les condicions que estableix per a l'impost general indirecte canari aquesta Llei.»

Tres. L'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Article 92. Infraccions i sancions.

1. Sense perjudici del que disposa aquest títol, les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i se sancionen de conformitat amb el que estableixen la Llei general tributària i altres normes d'aplicació general.

2. Es qualifiquen com a infraccions greus i simples les qualificades com a tals a l'article 63, número 4, d'aquesta Llei, a les quals corresponen, respectivament, les sancions previstes en els números 5 i 6 del mateix precepte.»

Article tercer.

Es modifica l'article 75.2 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim eco-

nòmic fiscal de Canàries, que queda redactat de la manera següent:

«Així mateix, està exempta de l'arbitri la producció o elaboració a les illes de béns destinats a l'aviatallament dels vaixells següents:

- a) Els que realitzin navegació marítima internacional.
- b) Els afectes al salvament o a l'assistència marítima.
- c) Els afectes a la pesca costanera i d'altura, sense que l'exempció s'estengui a les provisions de bord.
- d) Els que pertanyen a les armades dels estats membres de la Unió Europea.»

Article quart. Modificació de la base imposable.

U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el número 4 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«4. Quan, per resolució ferma, judicial o administrativa o d'acord amb dret o als usos de comerç quedin sense efecte totalment o parcialment les operacions gravades o se n'alteri el preu després del moment en què l'operació s'hagi efectuat, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

També s'ha de modificar la base imposable en la quantia que correspongui quan el destinatari de les operacions subjectes a l'impost no hagi fet efectiu el pagament de les quotes repercutides i sempre que hi hagi una declaració judicial de fallida o suspensió de pagaments i ho autoritzi l'Administració tributària canària prèvia sol·licitud de l'interessat. En els supòsits de suspensió de pagaments, els efectes d'aquesta modificació s'han de traslladar a l'últim període impositiu de l'any natural en què s'hagi produït la corresponent autorització de l'Administració.

No és procedent la modificació de la base imposable a què es refereix el paràgraf anterior en relació amb els crèdits que gaudeixin de garantia real o estiguin fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca i amb els crèdits entre les persones o entitats vinculades definides a l'article 23, número 3, d'aquesta Llei.

En els casos que preveu el segon paràgraf d'aquest apartat, i sense perjudici del que s'hi disposa, si el destinatari de les operacions subjectes no té dret a la deducció total o parcial de l'impost, també és deutor davant la Hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble.»

Dos. Així mateix, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el número 3 de l'article 82 queda redactat de la mateixa manera que el número 4 de l'article 22, en els termes indicats a l'apartat un precedent.

Tres. La modificació de la base imposable que preveuen els paràgrafs segon i següents del número 4 de l'article 22 i del número 3 de l'article 82 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, en la redacció que en fan els apartats u i dos del número u d'aquest article, només és aplicable a les operacions respecte a les quals no s'hagi fet efectiu el pagament de l'impost repercutit i en què la meritació s'hagi produït a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Quatre. El primer paràgraf del número 8 de l'article 93 queda redactat de la manera següent:

«8. Una vegada realitzades les inversions a què es refereix el número dos d'aquest article, el saldo

del compte del Fons de previsió d'inversions es pot destinar:»

Article cinquè. Tarifa especial.

U. Les infraccions tributàries en l'àmbit de la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies es qualifiquen i se sancionen de conformitat amb el que disposen la Llei general tributària i altres normes d'aplicació general.

No obstant això, es qualifiquen d'infraccions greus i simples les qualificades com a tals a l'article 63, número 4, de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries. Aquestes infraccions se sancionen en la forma prevista, respectivament, en els números 5 i 6 de l'article 63.

Dos. La meritació de la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies es produeix en el moment i amb les condicions establertes per a l'impost general indirecte canari a l'article 18, número 2, de la Llei 20/1991, de 7 de juny.

Article sisè. Annexos.

1. Es modifica l'annex I de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, i s'afegeix un paràgraf 13è al mateix 1 amb el text següent:

«13è Els vehicles de dues o tres rodes la cilindrada dels quals sigui inferior a 50 centímetres cúbics i compleixin la definició jurídica del ciclomotor.»

2. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat f) del número 3r de l'annex II a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, que queda redactat de la manera següent:

«f) Els vehicles tipus "jeep" els models de sèrie dels quals, pel fet d'estar considerats d'aplicació industrial, comercial o agrícola hagin estat degudament homologats per la Administració tributària canària, quan el seu preu final de venda al públic, exclosos l'impost general indirecte canari i l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, no excedeixi els 2.760.000 pessetes.»

3. Els cotxes de turisme i altres vehicles automòbils projectats principalment per al transport de persones a què es refereix el codi NC 87.03 de l'annex de l'arbitri sobre la producció i importació de béns a Canàries tributen per aquest arbitri al tipus impositiu del 3,5 per 100.

Article setè. Modificació dels tipus de gravamen per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

La disposició adicional vuitena, dos, de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, queda redactada de la manera següent:

«Dos. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar els tipus de gravamen de l'impost general indirecte canari regulat a l'apartat anterior dins els límits previstos a l'article 27 d'aquesta Llei, els tipus de recàrrec del règim especial de comerciants detallistes, així com els de l'arbitri sobre producció i importació a les illes Canàries, dins els límits previstos a l'article 85 d'aquesta mateixa Llei.

Aquestes modificacions s'han d'efectuar, si s'escau, a iniciativa de la Comunitat Autònoma de Canàries, que ha d'escoltar prèviament els cabildos insulars.»

Article vuitè. Modificació de la disposició addicional novena de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries.

La disposició addicional novena de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional novena. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar el règim de tributació de l'autoconsum a l'impost general indirecte canari, a iniciativa de la Comunitat Autònoma de Canàries.»

Disposició transitòria primera. Rectificació de quotes impositives i deduccions.

Les condicions que estableix aquesta Llei per a la rectificació de les quotes impositives repercutides i de les deduccions efectuades són aplicables respecte a les operacions l'impost de les quals s'hagi meritat amb anterioritat a la seva entrada en vigor sense que hagi transcorregut el període de prescripció.

Disposició transitòria segona. Deduccions anteriors a l'inici de l'activitat.

El procediment de deducció de les quotes suportades amb anterioritat al començament de les activitats empresarials que s'hagi iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha d'adequar al que estableix aquesta.

Disposició transitòria tercera. Regularització de les deduccions efectuades amb anterioritat a l'inici de l'activitat.

La regularització en curs a l'entrada en vigor d'aquesta Llei de les deduccions per quotes suportades amb anterioritat

al començament de les activitats empresarials o professionals o, si s'escau, d'un sector diferenciat de l'activitat, finalitza d'acord amb la normativa vigent amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 21/1993, de 29 de desembre.

Quan l'inici de l'activitat empresarial o professional o, si s'escau, d'un sector de l'activitat, es produeixi després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la regularització de les deduccions efectuades amb anterioritat s'ha de fer d'acord amb les normes contingudes en els articles 43, número 8 i 43 bis d'aquest.

Disposició derogatòria única. Disposicions que es deroguen.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queda derogat el número 3 de l'article 2 de la Llei 14/1992, de 5 de juny, per la qual es disposa el començament de l'aplicació de l'impost general indirecte canari l'1 de gener de 1993 i es modifiquen parcialment les tarifes de l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries, així com el Reial decret llei 21/1993, de 29 de desembre.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de juny de 1994.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ